

РЕЦЕНЗІЯ

**на цикл творів «Земле моя» народного майстра
декоративно-прикладного мистецтва, члена НСХУ
Марини Семесюк на здобуття премії імені Катерини Білокур**

Визначне місце в творчості Марини Вадимівни Семесюк належить циклові творів «Земле моя», над яким вона працювала протягом 1991–2008 рр.

В роботах цього циклу послідовно і яскраво втілені найбільш характерні риси художньої манери мисткині, яка здобула широке визнання своєю більш ніж тридцятирічною працею у царині народного розпису і писанкарства. Саме стилістика і яскрава специфіка традиційного народного мистецтва визначили і стали джерелом неповторної естетичної природи її станкових живописних творів, з яких і складається цикл «Земле моя».

Основою циклу, його, так би мовити, стрижнем є пейзаж, який давно став улюбленим жанром художниці. В пейзажах Марини Вадимівни вишукано поєднується буквальність українських краєвидів і умовність формальних прийомів, створюється нова реальність — фантастична і в той же час емоційно насичена. Казковий світ її України населений людьми, і їх фігури не є стафажем чи лише елементами того безкінечного орнаменту, який творить Марина Семесюк. Це персонажі, а іноді й цілі розгорнуті сюжети з українських народних пісень і казок, які так безпосередньо і природно існують, живуть у цьому умовному, декоративному, фантастичному і водночас реальному світі художниці. Поверхня робіт Марини Семесюк формується дрібними мазками, неймовірною кількістю мініатюрних деталей, естетично освоюється кожен міліметр цієї поверхні, але окрема деталь, кожен елемент не існують автономно, не є самоціллю — вони гармонізуються і взаємодіють, складаючись у єдиний вizerунок і створюючи нову реальність.

Важливим і визначальним є те, що станковим живописним роботам зазначеного циклу притаманне справжнє усвідомлення глибинної суті народної творчості. Для художниці абсолютно неприйнятні банальна стилізація чи імітація формальних прийомів українського

народного мистецтва. Своїми роботами Марина Вадимівна Семесюк переконливо демонструє, що її присутність у цьому мистецтві є органічною, і сама вона — невід’ємна частина процесу, який своїми ви-токами напряму пов’язаний з наслідуванням високих традицій, за-кладених поколіннями народних майстрів.